

U S N E S E N Í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Balejové a soudkyň Mgr. Heleny Nutilové a JUDr. Marie Trnkové v právní věci navrhovatele **Z.C.**, bytem X, zastoupeného JUDr. Karlem Frimlem, advokátem se sídlem Praha 6, V Sedlci 15, za účasti **České správy sociálního zabezpečení**, sídlem Praha 5, Křížová 25, o návrhu na obnovu řízení sp. zn. 50Ad 1/2017,

t a k t o :

- I. **Návrh se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným nadepsanému soudu dne 6. 9. 2017 navrhovatel žádá o obnovu řízení ve věci sp. zn. 50Ad 1/2017. Navrhovatel odkazuje na rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 29. 1. 2014, čj. 29 Co 61/2014, s nímž se seznámil v souvislosti s jinou právní věcí dne 27. 8. 2017 a jímž bylo konstatováno, „že má-li účastník osobně v řízení něco vykonat, doručuje se písemnost nejen jeho právnímu zástupci, ale i jemu, což se vztahuje i na výzvu k zaplacení soudního poplatku. Tuto výzvu bylo tedy třeba doručit nejen právnímu zástupci žalobce, ale i žalobci samému. Soud I. stupně tudíž pochybil, když výzvu k zaplacení soudního poplatku nedoručil přímo též odvolateli, ale toliko jeho právnímu zástupci, neboť šlo o případ, kdy odvolatel sám měl v řízení něco vykonat“. O stejný případ šlo dle navrhovatele i v této věci, tj. sám navrhovatel měl být vyzván k zaplacení soudního poplatku. Navrhovatel takovou výzvu nikdy neobdržel, její doručení právnímu zástupci nestačí, což dle jeho názoru odpovídá zákonu i soudní praxi. Navrhovatel se domnívá, že by jeho žaloba byla úspěšná, kdyby nadepsaný soud usnesením ze dne 16. 2. 2017, čj. 50Ad 1/2017-27 řízení nezastavil. K nezaplacení soudního poplatku došlo chybou banky, která o neprovedení platebního příkazu k úhradě soudního poplatku žalobce neinformovala. Nadepsaný soud i Nejvyšší správní soud jsou povinni správně aplikovat ustanovení o doručování. Navrhovatel není povinen znát všechna rozhodnutí krajských soudů, takže odkázané rozhodnutí nemohl uplatnit bez své viny. Jestliže nebyla výzva k uhrazení soudního poplatku dosud žalobci do vlastních rukou doručena, nemohlo být uvedené řízení zastaveno. Obnova řízení je při uplynutí lhůty k podání ústavní stížnosti jediným postupem k odstranění nežádoucího stavu. Jinak by bylo porušeno navrhovatelovo právo na spravedlivý proces zaručené Listinou základních práv a svobod.

Soud předně konstatuje, že v záhlavní žaloby byl jako navrhovatel nesprávně označen Š.F., bytem M. 105. Soud však s ohledem na to, že v závěru žaloby je uvedeno jméno Z.C. a s ohledem na odkaz na sp. zn. (50Ad 1/2017) a na přiloženou plnou moc podepsanou taktéž

Z.C., bytem S. 350, shledal, že se jedná o chybu v psaní a skutečným navrhovatelem je právě Z.C., bytem S. 350, nikoli Š. F., bytem M. 105.

Usnesením ze dne 16. 2. 2017, čj. 50Ad 1/2017-27, vydaným v řízení, jehož obnova se navrhuje, nadepsaný soud zastavil řízení, jímž se navrhovatel domáhal zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále též „ČSSZ“) ze dne 22. 8. 2016, čj. 43000/007734/16/1010/STE, kterým bylo podle § 90 odst. 5 věty první zákona 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“) zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Písek ze dne 7. 7. 2016, čj. 43004/014383/16/110/Št. Důvodem pro zastavení předmětného řízení bylo nezaplacení soudního poplatku navrhovatelem, ačkoli jej předtím soud usnesením ze dne 27. 1. 2017, čj. 50Ad 1/2017-26 vyzval, aby zaplatil soudní poplatek v dodatečně stanovené lhůtě sedmi dnů a poučil jej i o následcích neuposlechnutí této výzvy. Navrhovateli, resp. jeho právnímu zástupci, bylo usnesení doručeno dne 27. 1. 2017, avšak ve stanovené sedmidenní lhůtě, která uběhla v pátek 3. 2. 2017, ani později do doby rozhodnutí soudu, navrhovatel soudní poplatek nezaplatil, ani nepožádal o osvobození od soudních poplatků. Soudní poplatek nebyl ke dni vydání zmíněného usnesení o zastavení řízení zaplacen, nebyla tak splněna esenciální podmínka, za níž může řízení o žalobě proběhnout.

Podle ustanovení § 111 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), lze řízení ukončené pravomocným rozsudkem na návrh účastníka za zákonem předpokládaných podmínek obnovit. Dispoziční vůle navrhovatele je ovšem v ustanovení § 114 s. ř. s. limitována výčtem případů (řízení), ve kterých je obnova přípustná (odst. 1), resp. ve kterých přípustná není (odst. 2). Využitím logické metody interpretace uvedeného ustanovení lze dovodit, že obnova řízení je přípustná pouze proti rozhodnutí vydanému v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu [odst. 1 písm. a)] a ve věcech politických stran a politických hnutí [odst. 1 písm. b)], nadto s tím omezením, že obnova není přípustná, směřuje-li návrh jen proti důvodům rozhodnutí nebo proti výroku o nákladech řízení (odst. 3). Z výše uvedeného vyplývá, že v ostatních případech obnova řízení přípustná podle s. ř. s. není (srov. usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 12. 2007, čj. 15 Ca 216/2007-6). Jelikož navíc s. ř. s. obsahuje v ustanovení § 111 a násl. vlastní úpravu mimořádného opravného prostředku obnovy řízení, úprava provedená v o. s. ř. se nepoužije. Pokud by totiž krajský soud rozhodující ve správním soudnictví při rozhodování o návrhu na povolení obnovy řízení aplikoval § 228 a násl. o. s. ř. za použití § 64 s. ř. s., bylo by jeho rozhodnutí zmatečné a Nejvyšší správní soud by je v souladu s ustanovením § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2009, čj. 6Ads 130/2008-21).

Jak je zřejmé z výše uvedeného, předmětem řízení, o jehož obnovu navrhovatel žádá, nebyla ani ochrana před zásahem správního orgánu, ani se nejednalo o řízení ve věci politických stran nebo politických hnutí. Předmětem řízení bylo přezkoumání rozhodnutí ČSSZ, kterým byla navrhovateli stanovena povinnost uhradit regresní náhradu v celkové výši 75.820,-Kč. Proto je návrh na povolení obnovy řízení v této věci nepřípustný (srov. *a contrario* § 114 odst. 1 s. ř. s.). Z tohoto důvodu soud s ohledem na ekonomii nejen procesní, ale rovněž finanční a časovou, nevyžýval navrhovatele k event. zaplacení soudního poplatku za podaný návrh, jenž sám o osobě navíc neobsahuje ani důvody presumované v ustanovení § 111 s. ř. s. Obnova řízení je v předmětné věci soudním řádem správním vyloučena (není přípustná).

Nad rámec řečeného soud připomíná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, čj. 2Afs 187/2004 – 69, který ústy rozšířeného senátu konstatoval, že povinnost zaplatit soudní poplatek plyne z procesního postavení účastníka řízení, který činí úkon poplatku podléhající. Zaplacení soudního poplatku ovšem není úkonem, který má osobně vykonat účastník řízení; výzva k zaplacení soudního poplatku se proto doručuje pouze jeho zástupci. Za stávající úpravy správního soudnictví není tímto postupem omezen přístup k soudu. Ze žádného ustanovení zákona č. 549/1991 Sb. neplyne povinnost poplatníka osobně zaplatit soudní poplatek. Jde proto o zastupitelné jednání a nedostatek osobního prvku jednajícího nezpůsobuje neplatnost či neúčinnost tohoto jednání. Účinky doručení usnesení o povinnosti zaplatit soudní poplatek nastávají u zastoupeného účastníka proto doručením tohoto usnesení jeho zástupci. Úkony, které by musel vykonat účastník osobně, lze rozumět tedy jen takové, kdy konkrétní jednání nemůže učinit nikdo jiný než účastník samotný, tedy jde o tzv. jednání nezastupitelné, charakteristické svým osobním prvkem, který se upíná právě a jen na osobu jednajícího, a to tak, že jiná osoba, odlišná od konkrétního účastníka řízení, nemůže, právě proto, že je charakterizován osobou jednajícího, takový úkon vykonat. Pod takovým jednáním si lze v praxi představit např. výslech účastníka, strpění ohledání, vydání určité věci, apod. Nejvyšší správní soud tedy jasně deklaroval, že „...nehraje roli, kdo skutečně (fakticky) jménem poplatníka poplatek zaplatí. Jde tak typicky o zastupitelné jednání, kde nedostatek osobní aktivity jednajícího (poplatníka) nezpůsobuje neplatnost nebo neúčinnost takového úkonu, neboť podstatou úkonu je, aby soudní poplatek za povinnou procesní stranu byl zaplacen. K tomu lze jen dodat, že při posouzení zaplacení soudního poplatku jako úkonu, který má za povinnost vykonat účastník řízení osobně, by úhrada jinou osobou (v praxi ovšem velmi obtížně zjistitelná) znamenala, že poplatník soudní poplatek řádně nezaplatil, jiné osobě (zástupci) by musel být podle § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. vrácen a účastník řízení by musel být vyzván k osobní úhradě pod hrozbou zastavení řízení. Takové důsledky jsou jistě absurdní“. S ohledem na řečené je zřejmé, že žalobcův právní názor založený na shora odkázaném rozhodnutí Krajského soudu v Praze v civilním řízení by proti právnímu názoru vyjádřenému v citovaném rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nemohl obstát.

Jelikož se tedy jedná o návrh podle s. ř. s. nepřipustný, soud podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. návrh odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. a vychází ze zásady, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl opravný prostředek odmítnut.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
Dne 13. září 2017

Předsedkyně senátu
JUDr. Věra Balejová v.r.

Za správnost vyhotovení :
P. J.